

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVIU DEL
CENTRE CATALANISTA.

L' AMOR DE LAS TRES TARONJAS.

—Rondalla.—

Una vegada hi havia un rey molt poderós que havia lograt fer-se respectar dels reys y prínceps veïns, en termes que cap d'ells s'atrevia á ferli la guerra puig que cada volta que ho havian intentat habian sortit derrotats. Ell per altra part prudent y temerós de no ser prou fort per batre'ls en sa propia terra, se contentava en véurese respectat per los estranys y obelit per sos vassalls. No obstant en uns temps com eran aquells en que l'art de la guerra ocupava casi exclusivament l'intel·ligencia y activitat dels homes, aquesta pau y tranquil·litat, feya molt pesada l'existencia de dit monarca que causat de donar voltas per los terrats y jardins de son palau, d'escoltar los rimaires y juclars, de fer casseras y torneigs, se'l trobava sovint trist y pensatiu assentat en grossa cadira de repós, baix lo cap y ab tots los senyals del home que s'aborreix y 's fastidia.

Lo príncep son fill participava per igual del aburriment y fastidi de son pare, pero mes vehement ja qu'era ostigat per la set d'aventuras, amor y gloria.

Un dia que junts se trobavan sentats y rato havia sens dirse paraula, comensá lo pare per dirigir-se á son fill parlantli d'aquesta manera: Fill meu; aprofitant aquesta treva que 's possible sia llarga y tenint tu ja la edat mes que suficient, crech seria del cas, que fessis lo pensament de casarte. Pare, respongué lo fill, m'está molt bé lo pensament que m'acabéu d'indicar, pero ahont es la princesa digue de vostre reyalme que 's confonguia al mateix temps ab la dona que jo tinch imaginada? Aixó, respón lo rey, corre te ton compte. Consulta y búscala y quan la trovias no he de ser jo qui hi posia inconvenients, desitjo trovar algun cambi que fassi mes passable aquesta vida trista que fa temps estém portant.

